

етапъ на контрола се състои въ граничния санитарно-търговски прегледъ.

Кооперативното дѣло. Който познава развитието на кооперативното дѣло въ България, трѣбва да признае, че то е достигнало голѣми успѣхи по отношение на своитѣ размѣри. Доколко това движение е поставено на здрави начала, този въпросъ не ни интересува тукъ. Насъ ни занимава тукъ въпроса за участието на българскитѣ кооперативни сдружения въ износа на страната. Въ това отношение трѣбва да се изтъкне, че такова участие се регистрира следъ свѣтовната война, когато кооперативното движение въ страната получи по-голѣмъ тласъкъ. Още презъ 1920 г. въ така наречения Зърненъ консорциумъ взематъ вече участие тогавашнитѣ кооперативи. Презъ 1927—1928 г., Съюзътъ на земеделскитѣ кооперации въ страната влиза въ връзка съ холандски житарски фирми и започва да прави износна търговия за своя смѣтка. Особено се засилва кооперативниятъ износъ следъ започване на свѣтовната криза и трансформацията въ земеделското стопанство. Кооперациитѣ започватъ своята износна дейность презъ този периодъ съ износъ на тютюнъ, яйца, а по-късно на плодове и зеленчуци. Този износъ постепенно се разраства и става твърде чувствителенъ. Кооперативниятъ износъ проявява и дейность въ техническата организация на износа, като учредява складове за храни, тютюневи и хладилни помѣщения за плодове и други.

Що се отнася до кооперативния износенъ кредитъ, той може да се разграничи на временни стокови кредити, отпускани на Общия съюзъ и раздавани на районнитѣ съюзи отъ страна на Земеделската и кооперативна банка и то до $\frac{2}{3}$ отъ стойността на стоката. Тѣзи кредити се отнасятъ за бързо разваляеми стоки. Дългосрочнитѣ кредити, съ едногодишни пролонгации, сж отъ по-стара дата и се използватъ следъ войната за кредитиране износа на стоки, подаващи се на варантиране.